

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

συμεών πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ τοῖς ἰσοτίμον **1***
ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἰησοῦ
χριστοῦ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ **2**
ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ὥς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ **3***
πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέ-
σαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς. δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια **4***
ἐπαγγέλματα δεδῶρηται ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως
ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ **5**
σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν
ἀρετὴν ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν. ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν ἐν **6**
δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονὴν ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν. ἐν δὲ **7**
τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. ταῦτα **8**
γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους κα-
θίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐπίγνωσιν. ᾧ γὰρ μὴ **9**
πάρεσιν ταῦτα τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. διὸ μᾶλλον ἀδελφοί σπουδάσατε βεβαίαν **10**
ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ
πταισῆτέ ποτε. οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος **11**
εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἰησοῦ χριστοῦ.
διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων καίπερ εἰδότας **12***
καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι ἐφ'
ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει. εἰδὼς **14**
ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου καθὼς καὶ ὁ κύριος
ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς ἐδήλωσέν μοι. σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν **15**
ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ σεσο- **16**
φισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου

1 **v.1** συμων^κ συμειων^{τ.μν.ν} πετρος δουλос και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λα-
χουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ημων^κ ιησου χριστου. **v.3** ως παντα ημιν
της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζων και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλε-
σαντος ημας ιδια^ν δια^{τ.μν.κ} δοξη^ν δοξης^{τ.μν.κ} και αρετη^ν αρετης^{τ.μν.κ}. **v.4** δι ων τα τιμια^{μν.ν} και^ν
μεγιστα^{τ.κ.ν} ημιν και^{τ.μν.κ} μεγιστα^{μν} τιμια^{τ.κ} επαγγελαματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας
κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν τω^ν κοσμο εν επιθυμια φθορας. **v.12** διο μελλησω^ν ουκ^{τ.μν.κ}
αμελησω^{τ.μν.κ} υμας^{τ.κ} αει υμας^{μν.ν} υπομιμησκω περι τουτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν
τη παρουση αληθεια.

ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες
 17* τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ
 δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης
 18* οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. καὶ ταύτην
 τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἤκουσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν
 19 τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον ᾧ κα-
 λῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ ἕως οὗ
 20 ἡμέρα διαυγᾶσι καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τοῦτο
 πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ
 21* γίνεται. οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ προφητεία ἀλλ' ὑπὸ
 πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι.

2 ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται
 ψευδοδιδάσκαλοι οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας καὶ τὸν ἀγο-
 ράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώ-
 2* λειαν. καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις δι' οὓς ἡ
 3* ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται. καὶ ἐν πλεονεξία πλαστοῖς λό-
 γοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ καὶ ἡ ἀπώλεια
 4* αὐτῶν οὐ νυστάζει. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο
 ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους.
 5* καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο ἀλλ' ὄγδοον νῶε δικαιοσύνης κήρυκα
 6* ἐφύλαξεν κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας. καὶ πόλεις σοδόμων καὶ
 γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσε-
 7 βεῖν τεθεικῶς. καὶ δίκαιον λῶτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων
 8 ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο. βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος
 ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις
 9* ἐβασάνιζεν. οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι ἀδίκους δὲ εἰς
 10 ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν. μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς

v.17 λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης οὗτος^{τ.μ.κ} ἐστίν^{τ.μ.κ} ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός μου^ν οὗτος^ν ἐστίν^ν εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. **v.18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἤκουσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει^{τ.μ.κ} τῷ ἁγίῳ ὄρει^ν. **v.21** οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ^{τ.μ.κ} προφητεία ποτέ^ν ἀλλὰ^ν ἀλλ^{τ.μ.κ} ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ^ν οἱ^τ ἅγιοι^{τ.μ.κ} θεοῦ ἄνθρωποι. **2** **v.2** καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις^{μ.ν} ἀπωλείαις^{τ.κ} δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται. **v.3** καὶ ἐν πλεονεξία πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει^{μ.ν} νυστάζει^{τ.κ.ν}. **v.4** εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο ἀλλὰ^{μ.ν} ἀλλ^{τ.κ} ὄγδοον νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας. **v.6** καὶ πόλεις σοδόμων καὶ γομόρρας τεφρώσας [καταστροφῇ]^ν καταστροφῇ^{τ.μ.κ} κατέκρινεν ὑπόδειγμα μελλόντων^ν ἀσεβεῖν^ν ἀσεβεῖν^{τ.μ.κ} τεθεικῶς. **v.9** οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμῶν^κ πειρασμοῦ^{τ.μ.ν} ῥύεσθαι ἀδίκους δε εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν.

ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας
 τολμηταὶ αὐθάδεις δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες. ὅπου ἄγγελοι 11*
 ἰσχυῖ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ
 βλάσφημον κρίσιν. οὗτοι δὲ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς 12*
 ἄλωσιν καὶ φθορὰν ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες ἐν τῇ φθορᾷ αὐ-
 τῶν καταφθαρήσονται. κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας ἡδονὴν ἡγούμενοι 13*
 τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις
 αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν. ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος 14*
 καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους καρδίαν
 γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες κατάρας τέκνα. καταλίποντες τὴν 15*
 εὐθεῖαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ βαλαὰμ τοῦ
 βοσορ ὃς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν. ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρα- 16
 νομίας ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυσεν
 τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι νεφέλαι 17*
 ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκοτόους εἰς αἰῶνα τετήρη-
 ται. ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις 18*
 σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὄντως ἀποφύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφο-
 μένους. ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες 19*
 τῆς φθορᾶς ᾧ γὰρ τις ἠττηται τούτῳ καὶ δεδούλωται. εἰ γὰρ ἀποφυ- 20*
 γόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος
 ἰησοῦ χριστοῦ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττῶνται γέγονεν αὐτοῖς τὰ
 ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι 21*
 τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης
 αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. συμβέβηκεν δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας 22*

v.11 όπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριου^v
 κυριω^{T.M.K} βλασφημον κρισιν. **v.12** ουτοι δε ως αλογα ζωα γεγεννημενα^v φυσικα γεγεννημενα^{T.M.K}
 εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουσιν εν τη φθορα αυτων και^v φθαρησονται^v
 καταφθαρησονται^{T.M.K}. **v.13** αδικουμενοι^v κομιουμενοι^{T.M.K} μισθον αδικιας ηδονην ηγουμε-
 νοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωσιν εν ταις απαιταις αυτων συνευωχουμενοι
 υμιν. **v.14** οφθαλμοις εχοντες μεστοις μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας δελεαζοντες
 ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας^{M.V} πλεονεξιας^{T.K} εχοντες καταρας τεκνα.
v.15 καταλειποντες^v καταλιποντες^{T.M.K} την^{T.K} ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω
 του βαλααμ του βοσορ ος μισθον αδικιας ηγαπησεν. **v.17** ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι και^v ομιχλαι^v
 νεφελαι^{T.M.K} υπο λαιλαπος ελαυνομεναι οις ο ζοφος του σκοτου εις^{T.M.K} αιωνα^{T.M.K} τετηρηται.
v.18 υπερογκα γαρ ματαιοτητα γαρ ματαιοτητα φθεγγομενοι εν επιθυμιας σαρκος εν^K ασελγειας τους
 ολιγως^v οντως^{T.M.K} αποφυγοντας^v αποφυγοντας^{T.M.K} τους εν πλανη αναστρεφομενους. **v.19** ελευ-
 θεριαν αυτοις επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω και^{T.M.K}
 δεδουλωται. **v.20** ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου [ημων]^v
 και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα
 των πρωτων. **v.21** κρεττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνουσιν
 υποστρεψαι^v επιστρεψαι^{T.M.K} εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης.

κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα καί^ϛ υς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.

- 3** ταύτην ἤδη ἀγαπητοὶ δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν ἐν αἷς διεγείρω
 2* ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν. μνησθῆναι τῶν προειρη-
 μένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν
 3* ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος. τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι ἐλεύ-
 4 σονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαίκεται κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυ-
 5 μίας πορευόμενοι. καὶ λέγοντες ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας
 αὐτοῦ ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν πάντα οὕτως διαμένει ἀπ'
 6 ἀρχῆς κτίσεως. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν
 ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λό-
 6, 7* γῶ. δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο. οἱ δὲ νῦν
 οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι
 8 εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. ἐν δὲ τοῦτο
 μὴ λανθανέτω ὑμᾶς ἀγαπητοὶ ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη
 9* καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας ὡς
 τινες βραδύτητα ἠγοῦνται ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς μὴ βουλόμενός
 10* τινὰς ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. ἤξει δὲ ἡ ἡμέρα
 κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ ἐν ἧ οἱ οὐρανοὶ ροιζηδὸν παρελεύσονται
 στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατα-
 11* καήσεται. τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς
 12 ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις. προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας
 τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθή-
 13 σονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται. καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ
 γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν ἐν οἷς δικαιοσύνη
 14 κατοικεῖ. διὸ ἀγαπητοὶ ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ
 15* ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ. καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακρο-

v.22 συμβέβηκεν δε^{τ.μ.κ} αυτοῖς τοῦ αληθοῦς παροϊμίας κυῶν ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα καὶ υς λουσαμένη εἰς κύλισμα^{τ.μ.κ} κύλισμα^{τ.μ.κ} βορβοροῦ. **3 v.2** μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν^{μ.ν} ἡμῶν^{τ.κ} ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος. **v.3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτων^ν ἐσχάτου^{τ.μ.κ} τῶν ἡμερῶν [ἐν]^ν ἐμπαίγμονῃ^ν ἐμπαίκεται κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν^{τ.κ} ἐπιθυμίας αὐτῶν^{μ.ν} πορευόμενοι. **v.7** οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῶ^{κ.μ.ν} αὐτῶ^{κ.ν} αὐτοῦ^{τ.μ} λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **v.9** οὐ βραδύνει ὁ^{τ.μ.κ} κύριος τῆς ἐπαγγελίας ὡς τινες βραδύτητα ἠγοῦνται ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς^ν ἡμᾶς^{τ.μ.κ} μὴ βουλόμενός τινὰς ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **v.10** ἤξει δὲ ἡ^{τ.μ.κ} ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ^{τ.μ.κ} ἐν^{τ.μ.κ} ἡ οἱ οὐρανοὶ ροιζηδὸν παρελεύσονται στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται^ν λυθήσονται^{τ.μ.κ} καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὐρεθῆσεται^ν κατακαήσεται^{τ.μ.κ}. **v.11** τούτων οὕτως^ν οὖν^{τ.μ.κ} πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν [ὑμᾶς]^ν ὑμᾶς^{τ.μ.κ} ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις.

θυμίαν σωτηρίαν ἠγείσθε καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος
κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν. ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς 16*
ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων ἐν οἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα ἃ
οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς
τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. ὑμεῖς οὖν ἀγαπητοὶ προγινώσκοντες φυ- 17
λάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ
ιδίου στηριγμοῦ. αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν 18*
καὶ σωτῆρος ἰησοῦ χριστοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος
ἀμήν.

---

v.15 και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω^{Τ.μν.Κ} δοθεισαν αυτω^ν σοφιαν εγραψεν υμιν. **v.16** ως και εν πασαις ταῖς^{Τ.μν.Κ} επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν αις^ν οἷς^{Τ.μν.Κ} εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν. **v.18** αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος [αμην]^ν αμην^{Τ.μν.Κ}.